

Sygn. akt: VII K 349/14

2 Ds. 245/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Niedziałkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Przytuła

przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10.12.2014 r.

sprawy przeciwko **D. J.** synowi R. i J. z domu F.

ur. (...) w M.

oskarżonemu o to, że w dniu 06 sierpnia 2014 r. w O., woj. (...), nabył od T. Ł. telefon komórkowy marki S. (...) o nr imei: (...) wartości 5200,00 zł. stanowiący własność M. S., o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 292 § 1 kk

orzeka:

I oskarżonego D. J. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 292 § 1 kk skazuje go, a z mocy art. 292 § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej kwotą 10,00 zł. (dziesięć);

II na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 22 sierpnia 2014 r. do dnia 23 sierpnia 2014 r. i przy przyjęciu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równa się dwóm dziennym stawkom grzywny, karę grzywny uznaje za wykonaną w części tj. co do 4 (czterech) stawek;

III na mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonemu warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

IV na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii adw. A. P. kwotę 221,40 zł. (dwieście dwadzieścia jeden 40/100), w tym podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu przygotowawczym;

V na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 220,00 zł. (dwieście dwadzieścia) oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w 1/3 tj. 290,00 zł. (dwieście dziewięćdziesiąt).

UZASADNIENIE

W trybie art. 335 § 1 kpk Prokurator wniósł o wydanie w stosunku do oskarżonego D. J. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy za zgodą oskarżonego (k – 42, k - 108) i wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, orzeczenie kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł. oraz obciążenie kosztami sądowymi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. J. pseudonim (...) lat 33, ma wykształcenie podstawowe. Uzyskał dyplom czeladniczy stolarza. Od czasu wypadku komunikacyjnego ma orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności. Utrzymuje się z podejmowanych okazjonalnie prac dorywczych oraz renty socjalnej, z czego uzyskuje dochód w wysokości około 1200,00 zł. miesięcznie. Jest ojcem dwojga dzieci. Pozostaje w związku konkubenckim. Uprzednio był karany sądownie.

W dniu 06 sierpnia 2014 r. M. S. złożyła zawiadomienie o popełnieniu na jej szkodę przestępstwa kradzieży m.in. telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 5200,00 zł. znajdującego się w jej torebce, podczas nocnej imprezy alkoholowej w mieszkaniu jej byłego męża T. S. mieszczącego się w O. przy ul. (...). Jednym z uczestników spotkania był T. Ł..

W dniu 06 sierpnia 2014 r. w O. na parkingu przy ul. (...) D. J. oczekiwał w samochodzie na swoją konkubinę. Oskarżony dostrzegł znajdującego się pod działaniem alkoholu T. Ł. pseudonim (...). Wymieniony podszedł do samochodu kolegi. W trakcie rozmowy T. Ł. wyjął z majtek telefon komórkowy marki S. (...) koloru białego w białym etui proponując oskarżonemu jego kupno za kwotę 100,00 zł., która była potrzebna mu na zakup alkoholu. Sprzedający usunął z telefonu kartę sim i ją wyrzucił. D. J. umieścił w aparacie swoją kartę. Telefon działał. Zgodził się na zakup telefonu i wręczył T. Ł. kwotę 100,00 zł. mimo, iż na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że telefon został uzyskany za pomocą czynu zabronionego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody zgromadzone w toku postępowania przygotowawczego:

- wyjaśnienia oskarżonego D. J. k 33 - 34; oskarżonego T. Ł. k – 19, k 87v – 88, k - 91;
- zeznania świadków: M. S. k 3 – 4, k 25v - 26; S. B. k – 92v; Ł. N. k – 95v;
- dokumenty: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych k 8 -11; opinie sądowo – psychiatryczną k 49 – 51; kartę karną k 65 – 67; dane osobopoznawcze k – 79.

Oskarżony **D. J.** przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Zaznaczył, iż T. Ł., który niedawno wyszedł z więzienia, poznał u T. S.. Wskazał, iż nie wiedział, że ten telefon pochodzi z kradzieży. Utrzymywał, iż sprzedający zapewnił go, że telefon ma od brata, a tenże ma pracować zagranicą i może mieć takie telefony. Wyjaśnił, iż po transakcji zakupu telefonu pojechał z (...) do T. S., gdzie pokrzywdzona po mieszkaniu szukała portfela i telefonu. Podał, że przyłączył się do poszukiwań i odnalazł jej portfel za wersalką. Wskazał, iż nie przypuszczał, że ten nabyty aparat należał do pokrzywdzonej (k 33 – 34).

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zdaniem Sądu, w sposób nie budzący wątpliwości pozwala na przypisanie oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynu.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył szczegółowe wyjaśnienia odwołując się szeroko do okoliczności towarzyszących nabyciu przedmiotowego telefonu (k 33 – 34). Sąd podzielił depozycje D. J. uznając je za wiarygodne.

Niezależnie od powyższego wyjaśnienia oskarżonego korespondują co do zasady z depozycjami współoskarżonego T. Ł. (k – 19, k 87v – 88, k – 91), który przyznał, iż znajdujący się w jego posiadaniu telefon komórkowy marki S. (...) należący do M. S., a przekazany mu przez T. S., który miał dokonać jego kradzieży na szkodę wymienionej, czemu tenże jednakże zaprzeczył (ustalenia w zakresie odpowiedzialności karnej obu współoskarżonych będą przedmiotem oddzielnego postępowania karnego), zbył na prośbę byłego męża pokrzywdzonej właśnie D. J..

Byt występku paserstwa uzależniony jest od dokonania wcześniej, przez inną osobę czynu zabronionego, w wyniku którego uzyskuje ona rzecz, a więc mienie o określonej wartości. To wymaga zaś poczynienia ustaleń, co do znamion określonego w ustawie karnej czynu, za pomocą którego uzyskana rzecz była następnie przedmiotem nabycia, pomocy do zbycia, przyjęcia lub pomocy do jej ukrycia. Z zeznań M. S., w sposób nie budzący wątpliwości wynika, iż w trakcie imprezy alkoholowej w mieszkaniu jej byłego męża T. S. mieszczącego się w O. przy ul. (...), doszło do zaboru w celu przywłaszczenia m.in. stanowiącego jej własność telefonu komórkowego marki S. (...) wartości 5200,00 zł., przy czym należy podkreślić, iż żadna ze stron nie kwestionowała deklarowanej wartości skradzionego mienia (k 3 – 4, k 25v – 26).

Zeznania pozostałych świadków tj. S. B. (k – 92v) i Ł. N. (k – 95v) nie wniosły istotnych treści do sprawy. Sąd podzielił jednakże owe depozycje nie znajdując podstaw do podważania ich wiarygodności.

Reasumując wyniki postępowania dowodowego Sąd uznał, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku określonego w art. 292 § 1 kk.

Typ podstawowy paserstwa nieumyślnego różni się od występku z art. 291 kk (paserstwo umyślne) stroną podmiotową, która charakteryzuje się istnieniem nieumyślności w odniesieniu do znamienia pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego. Sprawca tego przestępstwa nie zdaje bowiem sobie sprawy, chociaż mógł i powinien przypuszczać na podstawie towarzyszących okoliczności, że nabywa lub pomaga do zbycia albo przyjmuje lub pomaga do ukrycia rzeczy, która pochodzi z czynu zabronionego. Owe okoliczności winny mieć charakter obiektywny i winny być uświadomione przez sprawcę (Michalski (w:) Wąsek II, s. 1051 i n.; Mucha, Kilka..., s. 20; Dąbrowska-Kardas, Kardas (w:) Zoll III, s. 436).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, zważyć należy, iż nabyciu przedmiotowego telefonu przez oskarżonego od T. Ł. towarzyszyły tego rodzaju okoliczności, na podstawie których tenże mógł i powinien przypuszczać, że owa rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego. Sam oskarżony przyznał, iż zbywcę znał krótki okres czasu, posiadał jednakże wiedzę o jego kryminalnej przeszłości, gdyż – jak zaznaczył – wiedział, iż niedawno opuścił zakład karny. Oferując mu do sprzedaży telefon, znajdował się pod działaniem alkoholu, a konieczność zbycia aparatu, który wyjął z majtek, podobnie jak i worek z pieniędzmi w innej walucie, tłumaczył koniecznością zgromadzenia środków finansowych na nabycie kolejnej partii alkoholu. Powyższe w powiązaniu z oferowaną ceną znacznie niższą od rynkowej i faktycznej wartości owego telefonu, dowodzi, iż sprawca miał możliwość powzięcia przypuszczenia, że przedmiotowy telefon pochodzi z przestępczego źródła. Nie przekonują, zdaniem Sądu, twierdzenia oskarżonego, jakoby tłumaczenie zbywcy, iż telefon miał od brata, który pracował zagranicą i mógł mieć takie telefony, utwierdziło go w przekonaniu zgola odmiennym tj. co do legalnego pochodzenia telefonu. Zważyć należy bowiem, iż sam współoskarżony T. Ł. o żadnym bracie nie wspominał.

Kierując się treścią wniosku złożonego przez Prokuratora w trybie art. 335 § 1 kpk, jak również ogólnymi dyrektywami i zasadami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk - Sąd na podstawie art. 292 § 1 kk i art. 33 § 1 – 3 kk (Sąd przywołując podstawę prawną orzeczonej kary grzywny omyłkowo w miejsce art. 33 § 1 – 3 kk umieścił art. 33 § 1 i 3 kk) wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł. na poczet której zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie oraz obciążył go kosztami sądowymi w1/3, w tym opłatą.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego występkę jako znaczny, Sąd miał na względzie zarówno rodzaj naruszonego przestępstwem dobra, jakim jest cudza własność, sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak również motywację sprawcy.

W procesie wymiaru kary jako okoliczności łagodzące Sąd poczytał oskarżonemu przyznanie się do zarzucanego mu czynu.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył uprzednią karalność oskarżonego (karta karna k 65 - 67).

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd uznał, iż kara 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczona obok niej kara grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł. pozwolą na efektywne oddziaływanie prewencyjne i dadzą oskarżonemu szansę wyrobienia w nim pożądanej przez prawo postawy ukierunkowanej na przestrzeganie porządku prawnego. Stąd też wymierzone kary uznać należy za w pełni adekwatne do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu.

Zważywszy na zawartość bezprawia w przypisanym oskarżonemu czynie Sąd uznał, iż znajdzie ono odzwierciedlenie w liczbie stawek 50, natomiast wzgląd na sytuację majątkową oskarżonego (dane osobopoznawcze k – 79; fakt uiszczenia kwoty 500,00 zł. tytułem zabezpieczenia na poczet kary grzywny) pozwolił przyjąć wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł. (pkt I wyroku).

W świetle powyższego, mając na uwadze zwłaszcza przyznanie się sprawcy do zarzucanego mu czynu, jak i złożenie obszernych wyjaśnień odwołujących się do okoliczności popełnienia przypisanego mu czynu, wydanie przedmiotowego telefonu i zwrócenie go pokrzywdzonej, Sąd uznał za zasadne skorzystanie wobec oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu zastosowanie w stosunku do wymienionego środka probacyjnego będzie wystarczającym dla osiągnięcia wobec niego celów kary, w szczególności zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Sąd przyjął, iż odpowiednio właściwym okresem próby dla oskarżonego będzie okres 2 lat, który pozwoli mu na refleksję nad swoim zachowaniem. Powyższy okres próby pozwoli wreszcie w sposób dostateczny, a zarazem konieczny zweryfikować w czasie pozytywną prognozę w stosunku do niego, w szczególności pod kątem przestrzegania przez niego porządku prawnego. Kierując się wskazanymi przesłankami, Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonemu warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat (pkt III wyroku).

Stosownie do brzmienia art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet efektywnie wykonywanej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (pkt II wyroku).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przygotowawczym Sąd orzekł w myśl art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (pkt IV wyroku).

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych, stosownie do brzmienia art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd obciążył go opłatą oraz pozostałymi kosztami sądowymi w 1/3 (pkt V wyroku).